

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Gezi Parkı ile başlayan ve Türkiye geneline yayılan olayların sosyal hayata yönelik yansımaları ile yaşanan temel hak ve özgürlüklerin ihlal edildiği iddialarının araştırılması ve gerekli önlemlerin amacıyla bir Meclis araştırması açılması amacıyla Anayasa'nın 98, TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105'nci maddeleri kapsamında Meclis Araştırması açılması konusunda gereğini arz ederiz.

① Vahap SEZER Hıryun Çiğdem Salim ÖZ
Mersin Mv. İzmir Mv. Manisa Mv.

M. Rıza Yalçınkaya

Bartın Mv.

Abdülkadir BAYDAR
AYDIN Mv.

Ömer Faruk İsmail
Antalya Mv.

Ali Rıza ÖZTÜRK
Mersin Mv.

Abdülkadir Balut
Mihalga Mv.

Osman Kaplan
Mv.

Binnaz Toprak
B. Toprak

Mehmet Ali Susam
İzmir Mv.

GEREKÇE

Tüm dünyanın kültür mirasının en önemli merkezlerinden biri olan İstanbul'un yine en gözde ve en önemli yerlerinden biri olan Taksim'deki Gezi Parkı'nda başlayan ve siyasi iktidarın yangına benzin dökmesiyle birlikte tüm yurda yayılan eylem ve olaylar ülke gündemini belirlemektedir.

27 Mayıs'ta başlayan ve araştırma önergesinin verildiği tarihe kadar olan dönemde sayıları milyonları aşan yurttaşlar yaşadıkları illerde sokaklara çıkmış, seslerini duyurmaya çalışmıştır/çalışmaktadır.

Yaşananlara ilk günlerde kayıtsız kalan ve başarısız bir sınav veren medya artık tüm dünya medyası ile birlikte gözünü yaşıyanlara odaklamak zorunda kalmıştır.

Gezi Parkı eylemleri toplumun her kesimini, ayrı takımın taraftarlarını dahi etnik/dinsel/mezhepsel bir ayrım gözetmeksizin ortak inanç ve isteklilik çerçevesinde aynı çatı altında buluşturmuştur. Bu olaylar çok kültürlü zengin bir yapısı olan Türkiye'nin yaşam alanlarına bir müdahale olması halinde nasıl biraraya gelinebileceğine dair önemli bir gösterge olmuştur.

Eylemlere katılanlara bakıldığında daha çok genç ve eğitimli grubun meydanları doldurduğu görülmektedir. Teknolojik gelişmeleri yakından izleyen, kendi doğruları ve yaşam anlayışları çerçevesinden Türkiye'nin demokratik gelişimini hızlandırmayı amaçlayan bu gençlerin taleplerinin şiddetle bastırılmaya çalışılmasına yönelik her girişim geri tepmiştir. Daha ilk günden itibaren haklı taleplerini dile getiren yurttaşlar geri adım atmamış, sayıları daha da artarak demokratik tepkilerini göstermeye devam etmişlerdir.

Siyasi iktidarın talepleri dikkate almadan, demokrasi ve hukuk arayanları "bir avuç marjinal", "çapulcu" gibi ifadelerle suçlaması olayı Gezi Parkı sorun olmaktan çıkmış, özgürlüklere müdahale anlamında siyasal bir hale bürünmüştür.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın olayları değerlendirirken, sorumluluktan uzak bir anlayışla toplumu bölen bir ifadeleri kullanması kendisinin de 1 milyon kişiyi toplayabileceğini ifade etmesi, "toplumun en az 50'sini zor tuttuğunu" söylemesi topluma yönelik tehdit ve tahriklerinin sadece bazılarıdır. Keza eylemlere katılanları "küresel faiz lobisinin" taraftarları olarak göstermesi hedef şaşırtmaktan, süreci dış aktörlere yüklemesi de zarar görmeden bu meseleden sıyrılmayı amaçladığının açık göstergesidir.

Başbakan'ın bu tutumu emniyet güçlerinin halka daha sert müdahale etmesine yol açmış, bunun sonucunda sayıları artık binlerle ifade edilen vatandaş gözaltına alınmış, çok sayıda vatandaş ağır yaralanmış, 3 vatandaş ve bir polis hayatını kaybetmiştir. Başta İstanbul olmak üzere Ankara, Adana, İzmir, Mersin gibi büyük kentlerimizde hedef gözetilerek yapılan gaz bombası atışları nedeniyle "savaş ortamını aratmayan" görüntüler yaşanmıştır. Ayrıca savunmasız halka yönelik "orantısız" saldırılar artarken, savunma makamını temsil eden hukukçular da üstelik adaletin adil olarak dağıtılması gereken Adliye'de saldırıya uğramış, çok sayıda avukat gözaltına alınmıştır.

İktidar ve onun sözcülerinin ülke toplumunu kendi siyasal görüşleri doğrultusunda bölmeye, kutuplaştırması son derece yakışsız, yanlış ve tehlikelidir. İktidarın görevi bölmek değil, birleştirmek olmalıdır.

Buna rağmen iktidar çareyi sokakta bulmuştur. Başbakan'ın havaalanlarında karşılanmasına yönelik tertiplenen etkinliklerin yanı sıra İstanbul ve Ankara'da miting kararı alan iktidarın bu çözümünü Başbakan "Derdimiz biz daha çoğuz demek değil, sessiz çoğunluğun sesini duyurmak için sokağa çıkıyoruz. Haftalardır evlerinde dışlerini sıkarak olanları izleyenlerin sesi olarak çıkacağız" sözleriyle özetlemiştir. Oysa,

Türkiye’de Başbakan’ın “dış sıkanlar” olarak ifade ettiği kişiler birinin akrabası, komşusu ve yakındır. Bir Başbakan ülkesinde protesto yapanlara karşı miting düzenlemesinin tarihte olup olmadığı da tartışmalı bir konudur.

Demokrasi sadece oy oranı demek değildir. Bu gerçek ortada iken iktidarın suyu tersine akıtmaya yönelik girişimleri nafile çabadan başka bir anlam taşımamaktadır.

Gezi Parkı’ndan başlayan ve ülke geneline yayılan temel hak ve özgürlükleri ihlal edenlerin tespiti, halka yönelik orantısız güç kullanımına ilişkin olarak kanunsuz emir verenler ile bu emirleri yerine getirenlerin belirlenmesi, iktidarın sorumlusu olduğu tüm baskı ve hukuk dışı uygulamalarının ortaya çıkarılması ve karşılaşılan sorunların incelenebilmesi amacıyla Anayasanın 98, İçtüzüğü’nün 104 ve 105’nci maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

